

gensinde blev lovbekæftet. Endelig forekommer det mig at være underligt, at der skulde iagttages en saadan Omhu for preussisk strandet Eftend, som ikke blev iagttaget med Hensyn til Andres. Jeg troer paa den anden Side ikke, at der er den allermindeste Nytte eller det allermindeste Nødvendigt at opnaae, ved at denne provisoriske Lov faaer en større Virkning end den efter Regjeringens oprindelige Hensigt skulde have. Det er en i alt Fald yderst ubetydelig Besparelse, der ikke bør komme i Betragtning, naar det er Spørgsmaal om Landets Credit, og Domme, man derved kunde paadrage sig for Tilfidsfættelse af en retfærdig Forsørg, eller for en Foranstaltning, der blot var grundet i en velskikkelig overilet Stemning. Det er blevet bemærket, og jeg har selv først gjort denne Bemærkning, at vor hele Lovgivning om Proclamata og andre offentlige Stevninger, kunde behøve en Reform, og det er Noget, som jeg endogsaa for lang Tid siden har søgt at sætte i Bevægelse; en Sag derom circulerede paa den Tid, jeg udtraadte af Cancelliet. Den gik ogsaa blandt andet ud paa de Forbedringer, som en æret Landstingsmand sidst berørte, navnlig at Proclamata ikke skulde blive saa vidtløftige som der var foreskrevet. Der var foreslaaet, hvorom jeg ogsaa troer at Alle vare enige, at Proclamata steds maatte kunne udstædes uden Bevilling, men at mange Proclamata bleve længere end nødvendigt, ligger fornemmeligt i Bevillingerne, der pleie at indføres in extenso, men at Bevillingen skal behøves, finder jeg ogsaa unaturligt, ligesom og dens Løsning medfører en unødvendig Beføstning. Som anført er det og Indførelsen af den, der gjør Proclamata saa lange. Naagtet det ikke er i og for sig nødvendigt, at Bevillingerne indføres in extenso, hvilket ogsaa er tilfældet i Placat af 18de August 1790, er det imidlertid temmelig sædvanligt, at det skeer. Der kan ogsaa være flere Reformer med Hensyn til Tidsforkørtelsen, og jeg kan ikke andet end finde det ønskeligt, at denne Deel af Lovgivningen modtager en saadan Forbedring. Men man kan ikke lade det beroe med den Betyngelse, som man skylder fremmede Stater og Hertugdømmernes Indvaanere, naar de igjen vende tilbage til et medborgerligt Forhold til

os, indtil der kan gives en ny Lov, naagtet de ældre i det hele ret hensigtsmæssige Love, der blot paa Grund af Omstændighedernes Trang i 1848 bleve suspenderede, igjen træde i Kraft saasnart disse Omstændigheder ophøre, indtil man faaer en ny og hensigtsmæssigere Lov. Det forekommer mig, at være den aller simplesteset og jeg kan derfor paa ingen Maade stemme for en Lov, der paa en perentorisk og endelig Maade ophæver disse Bestemmelser og ingenlunde anseer det for nok, at man siden kan fornye den. Jeg mener, at de hidtil gjældende Love skulde træde i Kraft, naar de særdeles Omstændigheder ophøre paa Grund af hvilke de for en Tid ere traadte ud af Kraft, og det vil da blive Gjenstand for nærmere Overveelse, hvorvidt en ny Lov kan gives, ved hvilken der foretages nogen Lempning, kun, at det ikke bliver Lempninger af det Slags, som Anordningen af 1848 indførte.

Trefschouw: Tor jeg spørge den ærede Formand, om der er stillet noget Endringsforslag til at restituere Lovudkastet i den oprindelige Form, saaledes at det kun blev interimsist?

Formanden: Jeg har allerede ved Sagens Begyndelse bemærket, at der ikke er stillet noget Endringsforslag til samme.

Trefschouw: Ja, men jeg troede, at det senere kunde være indkommet.

Formanden: Efter Reglementet kan der ikke senere indkomme noget saadant.

Orsted: Det kunde jo stilles til 3die Behandling; foruden at man jo har det Middel at kunne votere imod Loven.

Schouw: Det forekommer mig rigtignok, at naar en Sag ikke ved et Amendement er bragt paa Bane, og det saaledes ikke kan føre til noget Resultat, da den ikke kan komme under Afstemning, er Discussionen derom i saa Tilfælde overflødig.

Formanden: Jeg maa dog herved bemærke, at Discussionen jo kunde gaae ud paa, hvorvidt Lovforslaget i det Hele skulde antages eller ikke, og forsaavidt denne Bemærkning er rettet mod den høitærede Landstingsmands Foredrag, mener jeg dog, at det deraf fremgaaer, at det gik ud paa, at Lovforslaget ikke skulde antages.